

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **R.D.**, IČO: X.,
o rozvrhu, na odvolanie konkurzného veriteľa S., a.s. B., proti uzneseniu Krajského súdu
v Košiciach z 9. februára 2009, č.k. 4K 25/2003-116 v znení opravného uznesenia zo 17.
marca 2009, č.k. 4K 25/2003-120, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 9. februára 2009,
č.k. 4K 25/2003-116 v znení opravného uznesenia zo 17. marca 2009, č.k. 4K 25/2003-120
sa **z r u š u j e** a vec sa vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach uznesením z 9. februára 2009, č.k. 4K 25/2003-116 v znení
opravného uznesenia zo 17. marca 2009, č.k. 4K 25/2003-120 rozhodol o rozvrhu výťažku
speňaženia konkurznej podstaty úpadcu R.D. tak, že z celkovej sumy 5 347,05 eur, získanej
speňažením konkurznej podstaty a získanej pri výkone funkcie správcu sa uspokojujú
pohľadávky proti podstate: a) odmena a výdavky SKP vo výške 1 128,59 eur + 186,70 eur,
súdny poplatok vo výške 64,16 eur. V priebehu konkurzu boli uspokojené pohľadávky proti
podstate - pracovné nároky vo výške 331,94 eur, inzercia - 294,91 eur, znalecké posudky -
1 352,65 eur, bankové poplatky - 209,65 eur, daňové pohľadávky - 3,78 eur, archivácia -
1 185,02 eur a ostatné pohľadávky - 589,62 eur.

Pohľadávky oddelených veriteľov - S., s.r.o. T. sa neuspokojujú a rovnako veritelia I. triedy nebudú uspokojení (JUDr. M.T., súdna exekútorka T., M., s.r.o. B., P., a.s. S., P., A., a.s. M., S., a.s. B. - pôvodne S., pobočka M., S., a.s. - pôvodne S.B., S., a.s. - pôvodne Všeobecná zdravotná poisťovňa M., N. - O. M., V., a.s. M., S., a.s. - pôvodne S.K., S., a.s. B., V.B., S., a.s. - pôvodne D., V., s.r.o. K.). Pohľadávky veriteľov II. triedy neboli uplatnené.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že uznesením z 25. novembra 2003, č.k. 4K 25/2003-17 bol vyhlásený konkurz na majetok R. a za SKP bola ustanovená JUDr. J., advokátka z H..

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 9. februára 2004, č.k. 4K 25/2003-25 bol za SKP ustanovený nový správca konkurznej podstaty Ing. M.P..

SKP predložil 4. novembra 2008 konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov.

Uznesením z 12. decembra 2008, č.k. 4K 25/2003-112 bola konečná správa súdom schválená a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. decembra 2008.

Súd prvého stupňa celkovú sumu získanú speňažením konkurznej podstaty 5 347,05 eur rozvrhol podľa ust. § 31 ods. 6 ZKV.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ S., a.s., C., B. 1 v zákonom stanovenej lehote a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Právny predchodca odvolateľa – S. si uplatnil v predmetnom konkurznom konaní u SKP pohľadávky proti podstate, a to uplatnením z 24. februára 2006 a 23. októbra 2007, spolu v celkovej výške 2 737,63 eur (82 474,-- Sk).

Uplatnenie z 24. februára 2006 predstavuje pohľadávku proti podstate S., pobočka M. vo výške 48 378,-- Sk z titulu neuhradeného poistného na nemocenskom poistení a dôchodkového zabezpečenia, príspevku na poistenie v nezamestnanosti a do garančného fondu, neuhradeného poistného na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania.

Uplatnením z 23. októbra 2007 si S., pobočka M. uplatnila v konkurze pohľadávku proti podstate vo výške 34 096,-- Sk titulom výplaty poistného z garančného fondu.

Z napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že podľa ust. § 31 ods. 6 ZKV mala byť čo i keď len čiastočne pohľadávka právneho predchodcu, t.j. S. pred nákladmi na úschovu písomností a pred ostatnými pohľadávkami.

Ďalej odvolateľ poukázal i na tú skutočnosť, že prvostupňový súd mal rozhodnúť o všetkých veriteľoch, ktorí sú účastníkmi konania.

Správca konkurznej podstaty sa písomne vyjadril k odvolaniu odvolateľa a uviedol, že rozvrhové uznesenie bolo vyhotovené v súlade s Konečnou správou. Podľa názoru SKP nie je možné v rozvrhovom uznesení pridať navyše pohľadávku proti podstate, ktorá nebola uvedená v konečnej správe.

Náklady proti podstate SKP uhrádzal priebežne a takýmto spôsobom sa minuli všetky finančné prostriedky. Preto neboli uhradené ani všetky náklady archivácie a ďalšie náklady, pričom boli archivované najmä osobné spisy zamestnancov úpadcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie odvolateľa podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu odvolateľa je treba vyhovieť.

Je nesporné, že v zmysle ust. § 29 ZKV bola správcom konkurznej podstaty predložená a súdom prvého stupňa schválená konečná správa, spolu s vyúčtovaním odmeny správcu konkurznej podstaty a výdavkov v konkurze, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 4K 25/2003, ktorý bol vyhlásený uznesením 25. novembra 2003, č.k. 4K 25/2003-17 na majetok dlžníka R.D..

Teda boli splnené zákonom stanovené podmienky (právoplatné uznesenie o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov) pre vydanie rozvrhového uznesenia súdom (§ 30 ods. 1 ZKV).

Odvolací súd však napadnuté uznesenie prvostupňového súdu - rozvrh - považuje za nedostatočné, nespĺňajúce náležitosti rozvrhového uznesenia.

Podľa ust. § 2 ods. 2 ZKV cieľom konkurzu alebo vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku.

Tento cieľ konkurzu - pomerné uspokojenie veriteľov, musí byť v prípade nedostatku finančných prostriedkov získaných predajom konkurznej podstaty a pri výkone funkcie SKP zachovaný aj pri pohľadávkach proti podstate.

Z napadnutého rozvrhového uznesenia nie je zrejmé, aké pracovné nároky boli v priebehu konkurzu uspokojené a v akej výške. To ešte platí i pre daňové pohľadávky, (akého daňového subjektu sa rozvrhové uznesenie týka, akú pohľadávku proti podstate si daňový subjekt prihlásil a v akej percentuálnej výške bude uspokojená).

Odvolací súd je názoru, že v rozvrhovom uznesení musia byť uvedení všetci veritelia, t.j. menovite veritelia pohľadávok proti podstate s ich výškou pohľadávky proti podstate a výškou, akou budú uspokojené.

Rovnako prvostupňový súd síce označil veriteľa s právom na oddelené uspokojenie a veriteľov I. triedy, ale neuviedol výšku ich prihlásených a zistených pohľadávok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a následne znova vo veci rozhodol.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.